

ZNAK

PRAPOR

PEČEŤ

STANISLAV KASÍK
HERALDICKÁ KANCELÁŘ
„DAUPHIN“
ROUDNICE NAD LABEM
1998

IKONOGRAFIE ZNAKU A PRAPORU

Jméno Libouchec je doloženo písemnými záznamy z roku 1169 jako pojmenování potoka *Lubuchcě*. Ves vznikla na území vlastněném českým králem pravděpodobně v době kolonizace zdejší krajiny Ronovici někdy na konci 13. století. Poprvé je historickými prameny doložena v roce 1357, kdy Beneš z Vartenberka na Děčíně prezentoval faráře ke zdejšímu kostelu sv. Tří králů. V té době se obec nazývá latinsky *Regis silva*, či německy *Königswald* - Králův les.

K roku 1939 je doloženo užívání obecního razítka s vyobrazením sedmi stojících stromů - údajně smrků. Stromy lze vykládat jako vyobrazení tzv. „mluvícího“ znamení odvozeného od soudobého německého místního jména. V roce 1945 bylo užíváno razítko s jediným stromem. Tradice obecního razítka byla v době nedávno minulé obnovena návratem k obrazu sedmi stromů.

Na začátku tohoto století byla farním úřadem v Libouchci užívána pečeť vyobrazující planoucí šestihrotou hvězdu nad třemi uzavřenými korunami, které stojí na kněžském biretu s iniciálami „C M B“. S ohledem na zasvěcení kostela sv. Třem králům jsou figury na farní pečeti vyložitelné jako symboly tříkrálové.

V české komunální heraldice jsou ve znacích historických měst užity stromy jedlí, či smrků již několikrát. I v současnosti ve tvorbě nových obecních znaků je

četnost použití jehličnanů vysoká. Proto znak obce Libouchec neopakuje symboly z obecních razítek a je tvořen jiným způsobem.

Zelené hroty dělení a zelené lomené břevno evokují představu pohledu na vrcholky stromů hustého lesa. Zlaté koruny v dolní části štítu dotvářejí shodu s prvním historicky známým pojmenováním obce - Regis silva, Königswald. Navíc je zde obsažena narážka na zasvěcení liboucheckého kostela, s kterým je spojena i první historická zmínka o obci. Další rovinou výkladu zelených hrotů jsou přírodní podmínky polohy obce v údolí obklopeném vrchy. Několikrát zalomené zelené břevno v horní části znaku vymezuje stříbrnou, shodně zalamovanou plochu, kterou lze vykládat jako symbol Jílovského potoka, tvořící osu obce, či první zmínku o jménu Libouchec v názvu potoka v roce 1169.

Podoba obecního praporu je totožná s podobou obecního znaku.

